

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

12 mei 2005

VERZOEKSCHRIFT

over de melkquotaregeling

VERSLAG

**namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
uitgebracht door de heren Bart Martens en Stefaan Sintobin
aan de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jos De Meyer.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts;

de heren Karlos Callens, Jul Van Aperen;

de heren Jacky Maes, Bart Martens.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Mark Demesmaeker.

INHOUD

	Blz.
1. Procedure.....	4
2. Inhoud van het verzoekschrift	4
3. Bespreking	4
4. Conclusie	5

1. Procedure

Op 9 maart 2005 diende de heer Hendrik Maes een verzoekschrift in over de melkquotaregeling.

Het verzoekschrift werd op 14 maart 2005 ontvankelijk verklaard en voor verdere behandeling verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed.

De Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed verwees het verzoekschrift naar de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid die het verzoekschrift behandelde tijdens haar vergaderingen van 12 april en 3 mei 2005.

2. Inhoud van het verzoekschrift

De verzoeker klaagt aan dat in de voorstellen van de minister-president over de aanpassing van de melkquotaregeling geen rekening wordt gehouden met de situatie van jonge landbouwers die noodgedwongen een ander hoofdberoep uitoefenen om hun landbouwbedrijf te financieren en het feit dat zij geen melkquota kunnen kopen uit het quotumfonds.

3. Bespreking

Tijdens de vergadering van 12 april 2005 wordt, op voorstel van de heer *Jos De Meyer*, commissievoorzitter, beslist om tegen een volgende commissievergadering een standpunt te vragen van de minister-president die tevens bevoegd is voor landbouw.

Op 3 mei 2005 licht de *minister-president* het standpunt toe. Hij stelt dat het Belgische en ook Vlaamse melkquotum beperkt is en Europees vastgelegd. Bedrijfsmatig is er inderdaad een zeker quotum nodig om economisch haalbaar te zijn. Het aantal bedrijven dat met andere woorden op een rendabele manier in de melkveehouderij actief kan zijn, is beperkt. De vaststelling op het terrein is bovendien dat omwille van de noodzaak om te kunnen groeien tot leefbare bedrijven, de vraag naar meer quotum veel groter is dan het aanbod. Vandaar ook de vrij grote mobiliteit van quota.

De noodzaak van groei zal allicht nog blijven, rekening houdend met gegevens uit de ons omringende landen. Het gemiddelde quotum per producent in kilogram bedraagt in België 217.176 kg, Nederland 461.575 kg, Denemarken 606.176 kg, Duitsland 236.360 kg, Luxemburg 261.779 kg, Frankrijk 210.923 kg, Verenigd Koninkrijk 664.160 kg.

In de gegeven omstandigheden moet dus een beleidskeuze worden gemaakt en er is gekozen om voorrang te geven aan landbouwers in hoofdberoep. En ook in andere regelgevingen is gekozen voor land- en tuinbouwers in hoofdberoep. Dat betekent dat zij zowel een aanzienlijk deel van hun arbeidstijd aan de landbouwactiviteit besteden en dat hun inkomen essentieel uit het landbouwbedrijf moet komen. Indien bijberoepen toegelaten zouden worden, dan wordt – gelet op het beperkt beschikbare quotum – de poort heel breed opengezet en plaatst dit de leefbaarheid van de beroepslandbouw op de helling.

Bedrijven die echt willen groeien kunnen dit niet doen via het quotumfonds. Het aantal liters melk in het fonds is beperkt. Rekening houdende met het aantal aanvragers blijkt dat men de voorbije jaren ongeveer 10.000 à 11.000 liter per jaar kon bijkopen. De vroegere regeling voorzag dat dit maximaal gedurende 5 jaar kon. Dat betekende concreet een maximale groei via het quotumfonds van 50.000 à 60.000 liter. Indien ook bijberoepen toegang zou worden gegeven tot het fonds, worden de groei mogelijkheden voor andere bedrijven via deze weg nog kleiner. Het aantal liters in het fonds verhogen kan alleen door een nog hogere afhouding bij de vrije overdracht. Dit zal het aantal overdrachten uiteraard verlagen, waardoor er dus niet meer liters in het fonds komen. Bovendien zou hierdoor de groei naar meer rendabele bedrijven opnieuw bevroren worden.

Als slotsom stelt de minister-president dat het quotum een sterk beperkende factor voor de ontwikkeling van de melkveesector is. In het kader van de Europese Unie en de liberalisering van de wereldhandel moet gekozen worden voor rendabele bedrijven, en liefst zoveel als mogelijk. Het aantal bedrijven zal dus beperkt blijven. Het is bijzonder belangrijk bij de overname het al dan niet aanwezig zijn van noodzakelijke groeikanalen te bespreken en er de gepaste conclusies uit te trekken. Het quotumfonds geeft de kans om heel

beperkt te groeien. Jongeren krijgen door toepassing van een factor 4 op de standaard hoeveelheid melkquotum iets meer kansen. Indien een substantiële groei naar rendabiliteit nodig is, kan dit louter via de vrije overdracht. Het feit dat alleen landbouwers in hoofdberoep toegang hebben tot de quotaregeling is niet nieuw. Deze regeling bestond al eerder.

De heer *Jos De Meyer*, commissievoorzitter, wijst de commissieleden erop dat over dit onderwerp al een uitgebreide gedachtewisseling plaats had in de subcommissie Landbouw op 8 maart 2005 naar aanleiding van twee vragen om uitleg.

Mevrouw *Tinne Rombouts* is van mening dat er een duidelijke beleidskeuze wordt gemaakt voor rendabele bedrijven voor landbouwers in hoofdberoep. Het is volgens haar een utopie dat verzoeker via de weg van het quotumfonds tot een rendabel bedrijf kan uitgroeien. Zij heeft berekend dat, gesteld dat hij beroep zou kunnen doen op het quotumfonds gedurende 1 jaar en volgend jaar 10.000 liter zou krijgen, dan nog zou hij 90.000 liter moeten kunnen innen via het quotumfonds om aan 200.000 liter te komen. Dat zou betekenen dat de verzoeker daar 30 jaar over zou doen. Vermoedelijk is over 30 jaar 200.000 liter ook niet meer rendabel. Gesteld dus dat hij wel zou toegelaten worden tot het quotumfonds, dan nog is dit geen haalbare piste.

4. Conclusie

Uit een indicatieve stemming blijkt dat de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattlandsbeleid unaniem het antwoord van de minister-president als het besluit bij dit verzoekschrift beschouwt.

De verslaggevers,

Bart MARTENS
Stefaan SINTOBIN

De voorzitter,

Jos DE MEYER
